

La necessària visió cultural de la mort

La societat canvia i la manera de viure el dol per la mort dels nostres éssers estimats, també. Vetlles, cerimònies fúnebres, costums, indumentària (o absència d'indumentària específica), estils de sepultures, funció de les espelmes i de les campanes, formes d'exterioritzar el dol en una casa? tot evoluciona. I només si som conscients d'aquesta evolució podem entendre com ens sentim en l'actualitat, com vivim la mort actualment, per què fem els rituals que fem.

Des d'ara, quan visiteu el Cementiri General de Reus podreu endinsar-vos en l'exposició *La mort viscuda*, produïda per l'empresa funerària pública i elaborada per Carrutxa i Ovni. Perquè qui ho desitgi pugui conèixer com han evolucionat tots aquests costums i creences en els darrers temps, entre els segles XIX i XXI.

Des de la naturalitat i vivència social intensa dels rituals funeraris en la societat del segle XIX, la mort va passar a ser considerada com un tabú a mitjan segle XX i la vam apartar de la nostra vida com una dimensió desagradable, que no havia de ser esmentada. Això ens ha impedit sovint gestionar el dol amb naturalitat, manifestar els nostres sentiments, demanar ajuda. Els darrers temps s'està retornant a una visibilització de la mort, per tal que les persones que viuen un dol puguin expressar-se, ser reconegudes i acompanyades.

Per això, amb l'exposició *La mort viscuda*, els Serveis Funeraris de Reus i Baix Camp fan un pas més en la funció social que tenen com a empresa pública: acompanyar el dol de les persones ajudant-nos a situar (en aquest cas, com a societat) el que sentim i vivim. I contribueixen al coneixement i difusió d'una part del patrimoni cultural funerari, en aquest cas el patrimoni immaterial. Us convido a visitar-la.

Montserrat Flores Juanpere és la regidora responsable de Serveis Funeraris Reus i Baix Camp.